

พระราชบัญญัติควบคุมการฆ่าสัตว์เพื่อ การจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ.๒๕๕๙

นายสัตวแพทย์ศักดิ์ชัย พนิตจิตบุญ

นายสัตวแพทย์ชำนาญการพิเศษ

กลุ่มพัฒนาคุณภาพสินค้าปศุสัตว์

สำนักงานปศุสัตว์จังหวัดลพบุรี

pvlo_lbr@dld.go.th

เหตุผล

รายละเอียด

โดยที่กฎหมายว่าด้วยการควบคุมการฆ่าสัตว์และจำหน่ายเนื้อสัตว์ซึ่งใช้บังคับมาตั้งแต่ พ.ศ. ๒๕๓๕ มีสาระสำคัญและรายละเอียดบางประการไม่เหมาะสมกับสภาพการณ์ในปัจจุบัน โดยเฉพาะหลักเกณฑ์ในการพิจารณาอนุญาตให้ประกอบกิจการฆ่าสัตว์ที่ยังขาดเอกภาพ ระบบการควบคุมและตรวจสอบสุขอนามัยในกระบวนการฆ่าสัตว์ยังไม่ได้มาตรฐานและไม่ครอบคลุมถึงกระบวนการขนส่งเนื้อสัตว์ ดังนั้น เพื่อกำหนดหลักเกณฑ์การอนุญาตให้มีเอกภาพ โดยให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องมีส่วนร่วมในการพิจารณาอนุญาตตั้งแต่ต้น และสร้างระบบการควบคุมตรวจสอบคุณภาพในกระบวนการฆ่าสัตว์และการขนส่งเนื้อสัตว์ รวมถึงการชำแหละและตัดแต่งเนื้อสัตว์เพื่อการจำหน่ายให้ได้มาตรฐานยิ่งขึ้น และเพื่อสร้างความปลอดภัยด้านอาหารอันเป็นการคุ้มครองผู้บริโภคให้ได้บริโภคเนื้อสัตว์ที่ถูกต้องสุขอนามัย จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

สาระสำคัญ

เพื่อกำหนดหลักเกณฑ์การอนุญาตให้มีเอกภาพ โดยให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องมีส่วนร่วมในการพิจารณาอนุญาตตั้งแต่ต้น และสร้างระบบการควบคุมตรวจสอบคุณภาพในกระบวนการฆ่าสัตว์และการขนส่งเนื้อสัตว์ จนถึงสถานที่ตัดแต่งและชำแหละเนื้อสัตว์

มาตรา ๑

รายละเอียด	สาระสำคัญ
ชื่อพระราชบัญญัติ “พระราชบัญญัติควบคุมการฆ่าสัตว์เพื่อการจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ.๒๕๕๙”	-

มาตรา ๒

รายละเอียด	สาระสำคัญ
พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดหกสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป	-

มาตรา ๓

รายละเอียด	สาระสำคัญ
ให้ยกเลิกพระราชบัญญัติควบคุมการฆ่าสัตว์และจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. ๒๕๓๕	กฎหมายลูกที่ออกตาม พ.ร.บ.เก่า และไม่แย้งกับ พ.ร.บ.ฉบับนี้ และยังไม่มีกฎหมายลูกฉบับใหม่ ให้ใช้ต่อไปจนกว่าจะมีกฎหมายลูกฉบับใหม่

มาตรา ๔

รายละเอียด

ในพระราชบัญญัตินี้

“สัตว์” หมายความว่า โค กระบือ แพะ แกะ สุกร นกกระทอกเทศ ไก่ เป็ด ห่าน และสัตว์อื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

“การประกอบกิจการฆ่าสัตว์” หมายความว่า การดำเนินการฆ่าสัตว์ในโรงฆ่าสัตว์เพื่อการจำหน่ายเนื้อสัตว์

“เนื้อสัตว์” หมายความว่า เนื้อหรือส่วนอื่นของสัตว์ที่ตายแล้วและยังมิได้ปรุงแต่งให้เป็นอาหารหรือมิได้ปรุงแต่งเพื่อให้คงอยู่ไม่เน่าเปื่อย ทั้งที่ชำแหละแล้วและยังมิได้ชำแหละ

“ชำแหละและตัดแต่งเนื้อสัตว์” หมายความว่า การแยกเนื้อสัตว์ตามขั้นตอนจากสัตว์ที่ตายแล้วเป็นส่วนต่าง ๆ ที่บริโภคได้และบริโภคไม่ได้ เพื่อการจำหน่ายเนื้อสัตว์

“การจำหน่ายเนื้อสัตว์” หมายความว่า การนำเนื้อสัตว์ออกขาย จ่าย แจก แลกเปลี่ยน ให้ โดยเพื่อประโยชน์ในทางการค้า และให้หมายความรวมถึงการมีไว้ในครอบครองซึ่งเนื้อสัตว์เพื่อการจำหน่ายด้วย

สาระสำคัญ

เพิ่มนกกระทอกเทศเป็นสัตว์ตาม พ.ร.บ.นี้

นิยามคำว่า “การประกอบกิจการฆ่าสัตว์” หมายถึง การฆ่าสัตว์เพื่อการจำหน่าย

นิยามคำว่า “เนื้อสัตว์” หมายถึง ซากสัตว์ที่ยังมิได้ปรุงแต่งเป็นอาหารหรือถนอมไม่ให้น่าเปื่อย

นิยามคำว่า “ชำแหละและตัดแต่งเนื้อสัตว์” หมายถึง การแยกชิ้นส่วนซากสัตว์เพื่อการจำหน่าย

นิยามคำว่า “การจำหน่ายเนื้อสัตว์” หมายถึงการจำหน่าย จ่าย แจก แลกเปลี่ยน เพื่อการค้า หรือมีไว้ครอบครอง

มาตรา ๔ (ต่อ)

รายละเอียด

“โรงพักสัตว์” หมายความว่า สถานที่พักสัตว์หรือกักสัตว์ก่อนทำการฆ่าตามพระราชบัญญัตินี้

“โรงฆ่าสัตว์” หมายความว่า สถานที่ที่กำหนดให้ทำการฆ่าสัตว์ตามพระราชบัญญัตินี้

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการกำกับดูแลการประกอบกิจการฆ่าสัตว์

“คณะกรรมการประจำจังหวัด” หมายความว่า คณะกรรมการพิจารณาแผนงานการประกอบกิจการฆ่าสัตว์ประจำจังหวัด

“จังหวัด” ให้หมายความรวมถึงกรุงเทพมหานคร

“องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น” หมายความว่า เทศบาล องค์การบริหารส่วนตำบล กรุงเทพมหานคร เมืองพัทยา และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นที่มีกฎหมายจัดตั้ง แต่ไม่รวมถึงองค์การบริหารส่วนจังหวัด

สาระสำคัญ

นิยามคำว่า “คณะกรรมการ” หมายถึง คณะกรรมการกำกับดูแลการประกอบกิจการฆ่าสัตว์ที่มีปลัดกระทรวงเกษตรฯ เป็นประธาน

นิยามคำว่า “คณะกรรมการประจำจังหวัด” หมายถึง คณะกรรมการพิจารณาแผนงานการประกอบกิจการฆ่าสัตว์ประจำจังหวัดที่มีผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นประธาน

มาตรา ๔ (ต่อ)

รายละเอียด

“พนักงานตรวจโรคสัตว์” หมายความว่า ผู้ซึ่งผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นหรืออธิบดีแต่งตั้งให้มีอำนาจหน้าที่ตรวจโรคสัตว์ หรือตรวจเนื้อสัตว์ตามพ.ร.บ.นี้

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า ผู้ซึ่งอธิบดีแต่งตั้งให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

“พนักงานท้องถิ่น” หมายความว่า ผู้ซึ่งผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแต่งตั้งให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

“นายทะเบียน” หมายความว่า ผู้ซึ่งอธิบดีแต่งตั้งให้เป็นนายทะเบียนประจำจังหวัด

“ผู้อนุญาต” หมายความว่า อธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมาย

“ใบอนุญาต” หมายความว่า ใบอนุญาตให้ประกอบกิจการฆ่าสัตว์

“อธิบดี” หมายความว่า อธิบดีกรมปศุสัตว์

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตาม

สาระสำคัญ

นิยามคำว่า “พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายถึง ผู้ที่อธิบดีกรมปศุสัตว์แต่งตั้งให้ปฏิบัติหน้าที่

นิยามคำว่า “พนักงานท้องถิ่น” หมายถึง ผู้ที่ผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแต่งตั้งให้ปฏิบัติหน้าที่

นิยามคำว่า “นายทะเบียน” หมายถึง ปศุสัตว์จังหวัด

นิยามคำว่า “ผู้อนุญาต” หมายถึง ผู้ว่าราชการจังหวัด รวมถึงกรุงเทพมหานคร

มาตรา ๕

รายละเอียด	สาระสำคัญ
<p>ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้</p> <p>ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์มีอำนาจออกกฎกระทรวงและประกาศเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ เว้นแต่การออกกฎกระทรวงกำหนดอากรและค่าธรรมเนียมไม่เกินอัตราท้ายพระราชบัญญัตินี้ รวมทั้งการลดหรือยกเว้นอากรและค่าธรรมเนียมตามพระราชบัญญัตินี้ ให้เป็นอำนาจของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย และการออกประกาศตามมาตรา ๔๒ ให้เป็นอำนาจของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย</p> <p>กฎกระทรวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ใช้บังคับได้</p>	<ul style="list-style-type: none">• รmw.กษ. และรmw.มท. เป็นรัฐมนตรีรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้• รmw.กษ.ออกกฎกระทรวงและประกาศเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้• รmw.กษ.และรmw.มท. ออกกฎกระทรวงกำหนดอากรและค่าธรรมเนียมไม่เกินอัตราท้ายพระราชบัญญัตินี้ รวมทั้งการลดหรือยกเว้นอากรและค่าธรรมเนียม• รmw.มท. ออกประกาศเรื่องการชำระอากร การคืนเงินอากร และการชำระค่าธรรมเนียมการรับรองให้จำหน่ายเนื้อสัตว์

มาตรา ๖

รายละเอียด	สาระสำคัญ
<p>ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่งเรียกว่า “คณะกรรมการกำกับดูแลการประกอบกิจการฆ่าสัตว์” ประกอบด้วย ปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ เป็นประธาน กรรมการ อธิบดีกรมการขนส่งทางบก อธิบดีกรมการค้าภายใน อธิบดีกรมควบคุมมลพิษ อธิบดีกรมควบคุมโรค อธิบดีกรมโยธาธิการและผังเมือง อธิบดีกรมโรงงานอุตสาหกรรม อธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น อธิบดีกรมอนามัย เลขาธิการคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค ประธานสภาหอการค้าแห่งประเทศไทยหรือผู้แทน ประธานสภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทยหรือผู้แทน และนายกสัตวแพทยสภาเป็นกรรมการโดยตำแหน่ง และผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์แต่งตั้งจำนวนไม่เกินห้าคน เป็นกรรมการ</p> <p>ให้อธิบดีเป็นกรรมการและเลขานุการ</p> <p>กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตามวรรคหนึ่ง ต้องมีความรู้ ความเชี่ยวชาญ หรือประสบการณ์ในด้านการค้า การลงทุน การตลาด การเลี้ยงสัตว์ หรือการประกอบกิจการฆ่าสัตว์</p>	<p>คณะกรรมการกำกับดูแลการประกอบกิจการฆ่าสัตว์ ประกอบด้วย คณะกรรมการ โดยตำแหน่ง ๑๓ คน และผู้ทรงคุณวุฒิ ๕ คน โดยมี ปลัดกระทรวงเกษตรฯ เป็นประธาน อธิบดีกรมปศุสัตว์เป็นกรรมการและเลขานุการ</p>

มาตรา ๗

รายละเอียด	สาระสำคัญ
<p>กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิมีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสามปี</p> <p>ในกรณีที่มีการแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิแทนกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระ หรือแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิเพิ่มขึ้นในระหว่างที่กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งแต่งตั้งไว้แล้วยังมีวาระอยู่ในตำแหน่ง ให้ผู้ได้รับแต่งตั้งแทนตำแหน่งที่ว่างหรือเป็นกรรมการเพิ่มขึ้น อยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งแต่งตั้งไว้แล้ว</p> <p>เมื่อครบกำหนดตามวาระในวาระหนึ่ง หากยังมิได้แต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิขึ้นใหม่ ให้กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระนั้นอยู่ในตำแหน่งเพื่อดำเนินงานต่อไปจนกว่ากรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งได้รับแต่งตั้งใหม่เข้ารับหน้าที่</p> <p>กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระ อาจได้รับแต่งตั้งอีกได้ แต่จะดำรงตำแหน่งติดต่อกันเกินสองวาระไม่ได้</p>	<p>ผู้ทรงคุณวุฒิมีวาระครั้งละ ๓ ปี</p> <p>การแต่งตั้งผู้ทรงคุณวุฒิแทนผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระ หรือแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิเพิ่มขึ้นให้อยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของผู้ทรงคุณวุฒิเดิม</p> <p>เมื่อครบกำหนดตามวาระแล้ว ยังมีได้แต่งตั้งผู้ทรงคุณวุฒิขึ้นใหม่ ให้ผู้ทรงคุณวุฒิเดิมอยู่ในตำแหน่งจนกว่าจะแต่งตั้งผู้ทรงคุณวุฒิใหม่</p> <p>ผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระ ดำรงตำแหน่งติดต่อกันไม่เกิน ๒ วาระ</p>

มาตรา ๘

รายละเอียด	สาระสำคัญ
<p>นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ พ้นจากตำแหน่งเมื่อ</p> <ol style="list-style-type: none">(๑) ตาย(๒) ลาออก(๓) รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ให้ออก เพราะบกพร่องต่อหน้าที่ มีความประพฤติเสื่อมเสีย หรือหย่อนความสามารถ(๔) เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ(๕) ได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ	<p>ผู้ทรงคุณวุฒินอกจากพ้นตำแหน่งตามวาระ จะพ้นจากตำแหน่งได้อีก จากสาเหตุ</p> <ol style="list-style-type: none">(๑) ตาย(๒) ลาออก(๓) ร.ม.ว.กษ.ให้ออก เพราะบกพร่องต่อหน้าที่ มีความประพฤติเสื่อมเสีย หรือหย่อนความสามารถ(๔) เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ(๕) ได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

มาตรา ๙

รายละเอียด	สาระสำคัญ
<p>คณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้</p> <ul style="list-style-type: none">(๑) ให้คำแนะนำต่อรัฐมนตรีในการกำหนดมาตรการเพื่อส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการประกอบกิจการฆ่าสัตว์ที่ได้มาตรฐานตามพระราชบัญญัตินี้(๒) ให้คำแนะนำต่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ในการออกกฎกระทรวงตามมาตรา ๑๔(๓) พิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์ตามพระราชบัญญัตินี้(๔) กำกับดูแลการอนุญาตและการประกอบกิจการฆ่าสัตว์ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในพระราชบัญญัตินี้(๕) แต่งตั้งคณะอนุกรรมการเพื่อพิจารณาหรือปฏิบัติการอย่างหนึ่งอย่างใดตามที่คณะกรรมการมอบหมาย(๖) ปฏิบัติการอื่นใดตามที่พระราชบัญญัตินี้หรือกฎหมายอื่นบัญญัติให้เป็นอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ หรือตามที่คณะรัฐมนตรีมอบหมาย	<p>กำหนดหน้าที่ของคณะกรรมการฯ</p>

มาตรา ๑๐

รายละเอียด

การประชุมคณะกรรมการต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมด จึงจะเป็นองค์ประชุม

ในการประชุมคณะกรรมการ ถ้าประธานกรรมการไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้ที่ประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม

การวินิจฉัยชี้ขาดของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก กรรมการคนหนึ่งให้มีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากัน ให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

สาระสำคัญ

การประชุมคณะกรรมการต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่า ๕ จึงจะเป็นองค์ประชุม

ในการประชุมคณะกรรมการ ถ้าประธานกรรมการไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้ที่ประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม

การวินิจฉัยชี้ขาดของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก กรรมการคนหนึ่งให้มีเสียงหนึ่ง ในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากัน ให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

มาตรา ๑๑

รายละเอียด	สาระสำคัญ
ในการประชุม ถ้ามีการพิจารณาเรื่องที่กรรมการผู้ใดมีส่วนได้เสีย กรรมการผู้นั้นไม่มีสิทธิเข้าร่วมประชุมและออกเสียงในเรื่องนั้น	กรรมการผู้ใดที่มีส่วนได้ส่วนเสียไม่ให้เข้าประชุม

มาตรา ๑๒

รายละเอียด	สาระสำคัญ
การประชุมคณะอนุกรรมการให้นำบทบัญญัติมาตรา ๑๐ และมาตรา ๑๑ มาใช้บังคับโดยอนุโลม	ถ้าคณะกรรมกรฯ มีการตั้งคณะอนุกรรมการ ให้เอามาตรา ๑๐ และ ๑๑ มาบังคับใช้ ทั้งในเรื่ององค์ประชุม การวินิจฉัย การออกเสียง การมีส่วนได้ส่วนเสีย

มาตรา ๑๓

รายละเอียด	สาระสำคัญ
ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้คณะกรรมการ หรือคณะอนุกรรมการมีอำนาจออกคำสั่งเป็นหนังสือเรียกผู้ซึ่งเกี่ยวข้องมาให้ถ้อยคำหรือให้ส่งเอกสารหรือวัตถุใด ๆ มาเพื่อประกอบการพิจารณาได้	คณะกรรมการฯ หรือคณะอนุกรรมการมีอำนาจเรียกผู้เกี่ยวข้องมาให้ถ้อยคำหรือให้ส่งเอกสารหรือวัตถุใด ๆ มาเพื่อประกอบการพิจารณาได้

มาตรา ๑๔

รายละเอียด

เพื่อประโยชน์ในการกำกับดูแลการประกอบกิจการฆ่าสัตว์ และกำหนดมาตรการเพื่อส่งเสริมและสนับสนุนให้ผู้ประกอบกิจการฆ่าสัตว์สามารถปฏิบัติตามพระราชบัญญัติฉบับนี้ได้ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์โดยคำแนะนำของคณะกรรมการมีอำนาจออกกฎกระทรวง ดังต่อไปนี้

- (๑) กำหนดชนิดของสัตว์
- (๒) กำหนดประเภทของโรงฆ่าสัตว์
- (๓) กำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับที่ตั้ง เนื้อที่ แพนผัง และการก่อสร้างโรงฆ่าสัตว์ ซึ่งต้องมีโรงพักสัตว์ด้วย
- (๔) กำหนดวันและเวลาฆ่าสัตว์ วันและเวลาเปิดและปิดโรงฆ่าสัตว์และโรงพักสัตว์
- (๕) กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไข และมาตรฐานเกี่ยวกับการฆ่าสัตว์หรือการชำแหละและตัดแต่งเนื้อสัตว์ที่ถูกลักษณะ
- (๖) กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขเกี่ยวกับการดูแลรักษาความสะอาดเรียบร้อยภายในโรงฆ่าสัตว์/โรงพักสัตว์ เพื่อให้ถูกต้องตามสุขลักษณะรวมถึงการจัดให้มีการป้องกันมิให้เกิดเหตุรำคาญและป้องกันการระบาดของโรคติดต่อหรือโรคระบาดจากสัตว์ และสุขลักษณะของผู้ปฏิบัติงานในโรงฆ่าสัตว์/โรงพักสัตว์

สาระสำคัญ

กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ออกกฎกระทรวง

- ๑. กำหนดชนิดของสัตว์
- ๒. กำหนดประเภทของโรงฆ่าสัตว์
- ๓. กำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับที่ตั้ง เนื้อที่ แพนผัง และการก่อสร้างโรงฆ่าสัตว์ซึ่งต้องมีโรงพักสัตว์ด้วย
- ๔. กำหนดวันและเวลาฆ่าสัตว์
- ๕. กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไข และมาตรฐานเกี่ยวกับการฆ่าสัตว์ หรือการชำแหละ และตัดแต่งเนื้อสัตว์
- ๖. กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขเกี่ยวกับการดูแลรักษาความสะอาดภายในโรงฆ่าสัตว์และโรงพักสัตว์ และสุขลักษณะ

มาตรา ๑๔ (ต่อ)

รายละเอียด	สาระสำคัญ
<p>(๗) กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไข และมาตรฐานการขนส่งสัตว์ไปยังโรงฆ่าสัตว์และการขนส่งเนื้อสัตว์จากโรงฆ่าสัตว์ไปยังสถานที่ชำแหละและตัดแต่งเนื้อสัตว์หรือจำหน่ายเนื้อสัตว์</p> <p>(๘) กำหนดหลักเกณฑ์ในการจัดเก็บข้อมูลของสัตว์ที่เข้าสู่โรงฆ่าสัตว์ และเนื้อสัตว์ที่ออกจากโรงฆ่าสัตว์ เพื่อประโยชน์ในการตรวจสอบย้อนกลับและเรียกคืนเนื้อสัตว์</p> <p>(๙) กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการขึ้นทะเบียน การเพิกถอน การขึ้นทะเบียน และคุณสมบัติของบุคคลซึ่งจะได้รับแต่งตั้งเป็นพนักงานตรวจโรคสัตว์</p> <p>การออกกฎกระทรวงตามวรรคหนึ่ง ให้สามารถกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ หรือเงื่อนไข ให้แตกต่างกันได้ตามชนิดสัตว์และประเภทของโรงฆ่าสัตว์</p>	<p>๗. กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไข และมาตรฐานการขนส่งสัตว์หรือเนื้อสัตว์</p> <p>๘. กำหนดหลักเกณฑ์ในการจัดเก็บข้อมูลของสัตว์ที่เข้าสู่โรงฆ่าสัตว์ และเนื้อสัตว์ที่ออกจากโรงฆ่าสัตว์</p> <p>๙. กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการขึ้นทะเบียน การเพิกถอน และคุณสมบัติของพนักงานตรวจโรคสัตว์</p>

มาตรา ๑๕

<p>ห้ามมิให้ผู้ใดประกอบกิจการฆ่าสัตว์ เว้นแต่ได้รับใบอนุญาตจากผู้อนุญาต</p> <p>การออกใบอนุญาตให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง</p>	<p>ผู้ใดที่จะดำเนินการฆ่าสัตว์ในโรงฆ่าสัตว์เพื่อการจำหน่ายเนื้อสัตว์ ต้องได้รับอนุญาตจากผู้ว่า ๆ</p> <p>หลักเกณฑ์การออกใบอนุญาตฯ ให้ไปออกเป็นกฎกระทรวง</p>
---	--

มาตรา ๑๖

รายละเอียด

ผู้ซึ่งประสงค์จะประกอบกิจการฆ่าสัตว์ ให้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตต่อนายทะเบียน พร้อมด้วยแผนงานการประกอบกิจการฆ่าสัตว์ซึ่งอย่างน้อยต้องมีรายการดังต่อไปนี้

(๑) วัน เดือน ปี ที่ประสงค์จะเริ่มประกอบกิจการฆ่าสัตว์

(๒) ชื่อและที่อยู่ของผู้ขอรับใบอนุญาต หากผู้ขอรับใบอนุญาตเป็นนิติบุคคลต้องยื่นเอกสารแสดงการเป็นนิติบุคคลด้วย

(๓) สถานที่ตั้งโรงฆ่าสัตว์และโรงพักสัตว์

(๔) รายละเอียดเกี่ยวกับโรงฆ่าสัตว์ โรงพักสัตว์ และการดำเนินการฆ่าสัตว์ตามที่กำหนดในกฎกระทรวงที่ออกตามมาตรา ๑๔ (๑) (๒) (๓) (๕) และ (๖)

สาระสำคัญ

ผู้ที่จะตั้งโรงฆ่าสัตว์ต้องยื่นคำขอที่ปศุสัตว์จังหวัด พร้อมแผนงานประกอบกิจการฆ่าสัตว์ อย่างน้อยประกอบด้วย

๑. วัน เดือน ปี ที่จะเริ่มประกอบกิจการฆ่าสัตว์

๒. ชื่อและที่อยู่ของผู้ขอรับใบอนุญาต

๓. สถานที่ตั้งโรงฆ่าสัตว์และโรงพักสัตว์

๔. รายละเอียดเกี่ยวกับโรงฆ่าสัตว์ โรงพักสัตว์

และการดำเนินการฆ่าสัตว์ตามที่กำหนดในกฎกระทรวงที่ออกตามมาตรา ๑๔ (๑) (๒) (๓) (๕) และ (๖)

มาตรา ๑๗

รายละเอียด

ในการพิจารณาคำขอรับใบอนุญาตตามมาตรา ๑๖ ให้มีคณะกรรมการประจำจังหวัด เพื่อพิจารณาให้ความเห็นชอบแผนงานการประกอบกิจการฆ่าสัตว์ประจำจังหวัด และให้ความเห็นเกี่ยวกับคำขอรับใบอนุญาตดังต่อไปนี้

(๑) ในกรุงเทพมหานคร ประกอบด้วยผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร เป็นประธานกรรมการ ผู้แทนกรมควบคุมมลพิษ ผู้แทนกรมโยธาธิการและผังเมือง ผู้แทนกรมโรงงานอุตสาหกรรม ผู้แทนกรมอนามัย ผู้แทนกรมควบคุมโรค ผู้แทนสำนักอนามัย กรุงเทพมหานคร และผู้อำนวยการเขตของพื้นที่ที่ระบุในคำขอรับใบอนุญาตเป็นกรรมการ

สาระสำคัญ

กำหนดให้มีคณะกรรมการประจำจังหวัด เพื่อพิจารณาการออกใบอนุญาต

๑. กรุงเทพมหานคร มี ๙ คน โดยมีผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครเป็นประธาน และปลุ่สัตว์พื้นที่กรุงเทพมหานครเป็นกรรมการและเลขาฯ และให้นำเรื่ององค์ประชุม การวินิจฉัย การออกเสียง รวมถึงการเรียกผู้เกี่ยวข้องหรือขอข้อมูลเพิ่มเติมมาบังคับใช้

มาตรา ๑๗ (ต่อ)

รายละเอียด	สาระสำคัญ
<p>(๒) ในจังหวัดอื่นนอกจากกรุงเทพมหานคร ประกอบด้วยผู้ว่าราชการจังหวัด เป็นประธานกรรมการ ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัด ท้องถิ่น จังหวัด นายแพทย์สาธารณสุขจังหวัด โยธาธิการและผังเมืองจังหวัด อุตสาหกรรมจังหวัด ผู้แทนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นของพื้นที่ที่ระบุในคำขอรับใบอนุญาต และผู้แทนหอการค้าจังหวัด เป็นกรรมการ</p> <p>ให้นายทะเบียนเป็นกรรมการและเลขานุการ</p> <p>ให้นำบทบัญญัติมาตรา ๑๐ มาตรา ๑๑ และมาตรา ๑๓ มาใช้บังคับแก่การปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการประจำจังหวัดโดยอนุโลม</p>	<p>๒. จังหวัดอื่น มี ๙ คน โดยมีผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นประธาน และปลุสัตรีจังหวัดเป็นกรรมการและเลขานุการ และให้นำเรื่ององค์ประชุม การวินิจฉัย การออกเสียง รวมถึงการเรียกผู้เกี่ยวข้องหรือขอข้อมูลเพิ่มเติมมา บังคับใช้</p>

มาตรา ๑๘

รายละเอียด

สาระสำคัญ

เมื่อนายทะเบียนได้รับคำขอรับใบอนุญาต และได้ตรวจสอบคำขอรับใบอนุญาตและแผนงานการประกอบกิจการฆ่าสัตว์ตามมาตรา ๑๖ รวมทั้งเอกสารและหลักฐานว่าถูกต้องครบถ้วนตามหลักเกณฑ์วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวงที่ออกตามมาตรา ๑๕ แล้ว ให้เสนอคณะกรรมการประจำจังหวัดที่โรงฆ่าสัตว์นั้นตั้งอยู่เพื่อพิจารณาให้ความเห็นชอบแผนงานการประกอบกิจการฆ่าสัตว์

การพิจารณาให้ความเห็นชอบแผนงานการประกอบกิจการฆ่าสัตว์ตามวรรคหนึ่ง ให้คณะกรรมการประจำจังหวัดพิจารณาแผนงานดังกล่าวว่าเป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวงที่ออกตามมาตรา ๑๕ หรือไม่ โดยต้องพิจารณาให้แล้วเสร็จโดยเร็ว แต่ต้องไม่เกินสี่สิบห้าวันนับแต่วันที่คณะกรรมการประจำจังหวัดได้รับคำขอรับใบอนุญาตจากนายทะเบียน

นายทะเบียนตรวจสอบคำขอพร้อมแผนงานประกอบกิจการฆ่าสัตว์ เสนอคณะกรรมการประจำจังหวัดพิจารณาเห็นชอบแผนงานฯ

คณะกรรมการประจำจังหวัดพิจารณาให้แล้วเสร็จภายใน ๔๕ วัน นับจากปศุสัตว์จังหวัดเสนอเรื่องเข้าคณะกรรมการประจำจังหวัด

มาตรา ๑๙

รายละเอียด

เมื่อดำเนินการก่อสร้างโรงฆ่าสัตว์และโรงพักสัตว์ และติดตั้งเครื่องจักรและอุปกรณ์ในการประกอบกิจการ ฆ่าสัตว์ตามกฎหมายที่เกี่ยวข้องเรียบร้อยแล้ว ให้ผู้ขอรับ ใบอนุญาตแจ้งให้คณะกรรมการประจำจังหวัดตรวจสอบ ว่าการก่อสร้างโรงฆ่าสัตว์และโรงพักสัตว์เป็นไปตาม แผนงานการประกอบกิจการฆ่าสัตว์ที่ได้รับความ เห็นชอบหรือไม่ และกรณีที่เห็นว่าโรงฆ่าสัตว์หรือโรงพัก สัตว์ที่ก่อสร้างแล้วเสร็จไม่สามารถแก้ไขหรือปรับปรุงให้ เป็นไปตามแผนงานการประกอบกิจการฆ่าสัตว์ที่ได้รับความ เห็นชอบได้ ให้เสนอความเห็นต่อผู้อนุญาตเพื่อ พิจารณาต่อไป

สาระสำคัญ

เมื่อก่อสร้างและติดตั้งเครื่องจักร อุปกรณ์เสร็จแล้ว ให้ผู้ประกอบการแจ้งคณะกรรมการจังหวัดไปตรวจสอบ

มาตรา ๒๐

รายละเอียด	สาระสำคัญ
ให้ผู้อนุญาตพิจารณาคำขอรับใบอนุญาตให้แล้วเสร็จภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับความเห็นจากคณะกรรมการประจำจังหวัด	ผู้ว่าราชการจังหวัดออกใบอนุญาตภายใน ๓๐ วัน นับจากที่ได้รับความเห็นจากคณะกรรมการประจำจังหวัด

มาตรา ๒๑

รายละเอียด	สาระสำคัญ
ใบอนุญาตให้ต้องมีอายุห้าปีนับแต่วันที่ออกใบอนุญาต	ใบอนุญาตมีอายุ ๕ ปี ซึ่งของเดิมไม่ได้กำหนด

มาตรา ๒๒

รายละเอียด	สาระสำคัญ
ผู้รับใบอนุญาตต้องแสดงใบอนุญาตไว้ในที่เปิดเผยและเห็นได้ง่าย ณ โรงฆ่าสัตว์ของตน	ผู้ประกอบการเมื่อได้รับใบอนุญาตแล้ว ต้องติดไว้ในที่เปิดเผยและเห็นได้ง่ายในโรงฆ่าสัตว์ที่ตั้งอยู่

มาตรา ๒๓

รายละเอียด	สาระสำคัญ
<p>การขอต่ออายุใบอนุญาตให้ยื่นก่อนใบอนุญาตสิ้นอายุ และเมื่อได้ยื่นคำขอแล้ว ให้ถือว่าผู้ยื่นคำขออยู่ในฐานะผู้รับใบอนุญาต จนกว่าจะมีคำสั่งถึงที่สุดไม่อนุญาตให้ต่ออายุใบอนุญาตหรือพ้นระยะเวลาอุทธรณ์ตามมาตรา ๒๗</p> <p>การต่ออายุใบอนุญาตให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง</p>	<p>ผู้ประกอบการที่จะต่อใบอนุญาต จะต้องยื่นก่อนใบอนุญาตหมดอายุ</p> <p>หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการต่ออายุ ให้ออกเป็นกฎกระทรวง</p> <p>กรณีที่ยื่นคำขอแล้ว ใบอนุญาตหมดอายุ ให้ถือว่าผู้ประกอบการยังอยู่ในฐานะผู้รับใบอนุญาต จนกว่าจะมีคำสั่งถึงที่สุดไม่อนุญาตให้ต่ออายุใบอนุญาตหรือพ้นระยะเวลาอุทธรณ์</p>

มาตรา ๒๔

รายละเอียด	สาระสำคัญ
<p>การโอนใบอนุญาตให้บุคคลอื่น ให้กระทำได้เมื่อได้รับอนุญาตจากผู้อนุญาต</p> <p>การโอนใบอนุญาตให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง</p>	<p>การโอนใบอนุญาตให้ผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นผู้มีอำนาจอนุญาต</p> <p>หลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไขการโอนใบอนุญาตให้ ออกเป็นกฎกระทรวง</p>

มาตรา ๒๕

รายละเอียด	สาระสำคัญ
<p>ในกรณีที่ผู้รับใบอนุญาตซึ่งเป็นบุคคลธรรมดาตาย และทายาทมีความประสงค์จะประกอบกิจการฆ่าสัตว์ต่อไป ให้ทายาทหรือผู้จัดการมรดกมีหนังสือแสดงความจำนงและแจ้งชื่อของทายาทที่จะประกอบกิจการแทนให้นายทะเบียนทราบภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ผู้รับใบอนุญาตตาย ถ้ามิได้แสดงความจำนงภายในระยะเวลาดังกล่าวให้ถือว่าใบอนุญาตสิ้นอายุ</p> <p>ในระหว่างระยะเวลาตามวรรคหนึ่ง ให้ถือเสมือนว่าทายาทหรือผู้จัดการมรดกซึ่งเข้าประกอบกิจการฆ่าสัตว์ตามใบอนุญาตนั้นเป็นผู้รับใบอนุญาต และเมื่อมีการแสดงความจำนงตามวรรคหนึ่ง ให้นายทะเบียนจดแจ้งชื่อของทายาทดังกล่าวเป็นผู้ประกอบกิจการแทนโดยให้ใบอนุญาตใช้ได้ต่อไปจนกว่าจะสิ้นอายุ</p>	<p>กรณีผู้ประกอบการตาย ทายาทประสงค์จะประกอบกิจการต่อ ให้แจ้งปศุสัตว์จังหวัดภายใน ๙๐ วัน นับจากวันที่ผู้ประกอบการตาย มิฉะนั้นจะถือว่าใบอนุญาตหมดอายุ</p> <p>เมื่อแจ้งแล้ว ให้ถือว่าทายาทเป็นผู้ประกอบการ และให้ใช้ใบอนุญาตเดิมจนกว่าจะหมดอายุ</p>

มาตรา ๒๕ ต่อ

รายละเอียด

การแสดงความจำนงตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีกำหนด โดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

ในกรณีที่ทายาทมิได้แสดงความจำนงเป็นผู้ประกอบกิจการฆ่าสัตว์แทนผู้รับใบอนุญาตที่ตายตามวรรคหนึ่ง ให้ทายาทหรือผู้จัดการมรดกมีหน้าที่ทำความสะอาดเรียบร้อยภายในโรงฆ่าสัตว์และโรงพักสัตว์ให้อยู่ในสภาพที่ไม่ก่อให้เกิดผลกระทบต่อสุขภาพและอนามัยของประชาชนหรือสิ่งแวดล้อมที่อยู่บริเวณใกล้เคียงให้แล้วเสร็จภายในสามสิบวันนับแต่วันสิ้นสุดระยะเวลาตามวรรคหนึ่ง และให้นำบทบัญญัติมาตรา ๒๘ วรรคสอง และวรรคสาม มาใช้บังคับโดยอนุโลม

สาระสำคัญ

หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขวิธีการให้ใบอนุญาตเป็นมรดก ให้ออกเป็นกฎกระทรวง โดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

หากทายาทไม่ประสงค์จะประกอบกิจการต่อ ให้ทำความสะอาดให้เรียบร้อยภายใน ๓๐ วัน นับแต่วันที่ผู้ประกอบกิจการตาย โดยต้องไม่เกิดผลกระทบต่อชุมชนและสิ่งแวดล้อม

มาตรา ๒๖

รายละเอียด	สาระสำคัญ
<p>ในกรณีใบอนุญาตสูญหาย เสียหาย หรือถูกทำลาย ให้ผู้รับใบอนุญาตยื่นคำขอรับใบแทนใบอนุญาตต่อนายทะเบียนภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ใบอนุญาตสูญหาย เสียหาย หรือถูกทำลาย</p> <p>การออกใบแทนใบอนุญาตให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง</p>	<p>หากใบอนุญาตสูญหาย หรือถูกทำลาย ผู้ประกอบการยื่นขอรับใบแทนต่อปลัดกระทรวงภายใน ๓๐ วัน นับจากสูญหาย หรือถูกทำลาย</p> <p>หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการออกใบแทนให้ออกเป็นกฎกระทรวง</p>

มาตรา ๒๗

<p>ในกรณีที่ผู้ขอรับใบอนุญาตหรือผู้รับใบอนุญาตไม่เห็นด้วยกับคำสั่งของผู้อนุญาตตามมาตรา ๒๐ มาตรา ๒๓ หรือมาตรา ๒๔ ให้ผู้นั้นมีสิทธิอุทธรณ์เป็นหนังสือต่อคณะกรรมการภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งคำสั่ง</p> <p>ให้คณะกรรมการวินิจฉัยอุทธรณ์ตามวรรคหนึ่งให้แล้วเสร็จภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ได้รับอุทธรณ์ คำวินิจฉัยของคณะกรรมการให้เป็นที่สุด</p>	<p>หากผู้ประกอบการไม่เห็นด้วยกับการไม่ออกใบอนุญาต ไม่โอนใบอนุญาต หรือไม่ต่อใบอนุญาต ให้อุทธรณ์ต่อคณะกรรมการ (ปลัดกระทรวงเกษตรฯ หรืออธิบดีกรมปศุสัตว์) ภายใน ๓๐ วัน นับจากวันที่รับทราบ</p> <p>คณะกรรมการวินิจฉัยให้เสร็จภายใน ๖๐ วันนับจากวันที่ได้รับเรื่อง และให้คำวินิจฉัยของคณะกรรมการเป็นที่สุด</p>
--	--

มาตรา ๒๘

รายละเอียด	สาระสำคัญ
<p>ผู้รับใบอนุญาตผู้ใดประสงค์จะเลิกประกอบกิจการฆ่าสัตว์ต้องมีหนังสือแจ้งให้นายทะเบียนทราบไม่น้อยกว่าหกสิบวันก่อนเลิกประกอบกิจการ และต้องทำความสะอาดเรียบร้อยภายในโรงฆ่าสัตว์และโรงพักสัตว์ให้อยู่ในสภาพที่ไม่ก่อให้เกิดผลกระทบต่อสุขภาพและอนามัยของประชาชนหรือสิ่งแวดล้อมที่อยู่บริเวณใกล้เคียงให้แล้วเสร็จภายในระยะเวลาที่นายทะเบียนกำหนด</p> <p>ในกรณีที่ผู้รับใบอนุญาตมิได้ดำเนินการหรือดำเนินการไม่แล้วเสร็จภายในระยะเวลาที่นายทะเบียนกำหนดตามวรรคหนึ่งให้นายทะเบียนหรือผู้ซึ่งนายทะเบียนมอบหมายเข้าดำเนินการแทน โดยผู้รับใบอนุญาตจะต้องชดใช้ค่าใช้จ่ายที่ใช้ดำเนินการดังกล่าว</p> <p>ให้ผู้รับใบอนุญาตส่งคืนใบอนุญาตแก่นายทะเบียนภายในสามสิบวันนับแต่วันเลิกประกอบกิจการ</p>	<p>หากจะเลิกกิจการต้องแจ้งปศุสัตว์จังหวัดไม่น้อยกว่า ๖๐ วันก่อนเลิกกิจการ และเมื่อเลิกแล้ว ให้ทำความสะอาดให้เรียบร้อยภายในระยะเวลาที่ปศุสัตว์จังหวัดกำหนด โดยต้องไม่เกิดผลกระทบต่อชุมชนและสิ่งแวดล้อม หากทำไม่เสร็จ ปศุสัตว์จังหวัดหรือผู้แทนจะดำเนินการแทนแล้วผู้ประกอบการต้องเสียค่าใช้จ่าย</p> <p>ผู้ประกอบการต้องส่งใบอนุญาตคืนปศุสัตว์จังหวัดภายใน ๓๐ วัน นับจากวันที่เลิก</p>

มาตรา ๒๙

รายละเอียด	สาระสำคัญ
<p>ในกรณีที่ใบอนุญาตสิ้นอายุหรือมิได้รับการต่ออายุใบอนุญาต ให้ผู้รับใบอนุญาตมีหน้าที่ทำความสะอาดเรียบร้อยภายในโรงฆ่าสัตว์และโรงพักสัตว์ให้อยู่ในสภาพที่ไม่ก่อให้เกิดผลกระทบต่อสุขภาพและอนามัยของประชาชนหรือสิ่งแวดล้อมที่อยู่บริเวณใกล้เคียงให้แล้วเสร็จภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ใบอนุญาตสิ้นอายุหรือนับแต่วันที่มิคำสั่งไม่ต่ออายุใบอนุญาต</p> <p>ให้นำบทบัญญัติในมาตรา ๒๘ วรรคสอง มาใช้บังคับโดยอนุโลม</p>	<p>หากไม่ต่อหรือมิได้รับการต่อใบอนุญาต ให้ทำความสะอาดให้เรียบร้อยภายใน ๓๐ วันนับจากวันที่ใบอนุญาตหมดอายุ หรือมิได้รับการต่ออายุ โดยต้องไม่เกิดผลกระทบกับชุมชนและสิ่งแวดล้อม หากทำไม่เสร็จ ปศุสัตว์จังหวัดหรือผู้แทนจะดำเนินการแทน แล้วผู้ประกอบการต้องเสียค่าใช้จ่าย</p>

มาตรา ๓๐

รายละเอียด

ให้ผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแต่งตั้งพนักงานตรวจโรคสัตว์ สำหรับโรงฆ่าสัตว์เพื่อการจำหน่ายเนื้อสัตว์ที่ตั้งอยู่ภายในเขตองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้น เว้นแต่โรงฆ่าสัตว์เพื่อการจำหน่ายเนื้อสัตว์เพื่อการส่งออกด้วย ให้อธิบดีเป็นผู้แต่งตั้งพนักงานตรวจโรคสัตว์

การแต่งตั้งพนักงานตรวจโรคสัตว์ตามวรรคหนึ่ง ต้องแต่งตั้งจากผู้ประกอบวิชาชีพการสัตวแพทย์ หรือบุคคลซึ่งผ่านการศึกษาอบรมด้านการตรวจโรคสัตว์และการตรวจเนื้อสัตว์ตามหลักสูตรที่กรมปศุสัตว์หรือสัตวแพทยสภาให้การรับรอง และบุคคลทั้งสองประเภทดังกล่าวต้องได้รับการขึ้นทะเบียนไว้กับกรมปศุสัตว์

สาระสำคัญ

ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแต่งตั้งพนักงานตรวจโรคสัตว์ประจำโรงฆ่าสัตว์ภายในประเทศ และอธิบดีกรมปศุสัตว์แต่งตั้งพนักงานพนักงานตรวจโรคสัตว์ประจำโรงฆ่าสัตว์ที่ขึ้นทะเบียนเพื่อการส่งออก

พนักงานตรวจโรคสัตว์ต้องตั้งจากผู้ประกอบวิชาชีพหรือคนที่ผ่านการอบรมตามหลักสูตรที่กรมปศุสัตว์หรือสัตวแพทยสภากำหนด และต้องขึ้นทะเบียนกับกรมปศุสัตว์

มาตรา ๓๑

รายละเอียด

ผู้ใดประสงค์จะฆ่าสัตว์เพื่อการจำหน่ายเนื้อสัตว์ ให้แจ้งชนิด และจำนวนสัตว์ที่จะฆ่า แหล่งที่มาของสัตว์ที่จะฆ่า วันและเวลาที่จะฆ่าสัตว์ และชื่อของโรงฆ่าสัตว์ต่อพนักงานท้องถิ่น และเสียอากร การฆ่าสัตว์ตามอัตราที่กำหนดในกฎกระทรวง และหากเป็นกรณี การฆ่าสัตว์เพื่อการส่งออกด้วย ให้แจ้งต่อพนักงานเจ้าหน้าที่

เมื่อได้เสียอากรการฆ่าสัตว์ตามวรรคหนึ่งแล้ว ให้พนักงาน ท้องถิ่นออกหลักฐานการรับแจ้งเป็นหนังสือให้แก่ผู้ซึ่งแจ้งความ ประสงค์ตามวรรคหนึ่ง โดยต้องกำหนดจำนวนสัตว์ แหล่งที่มาของ สัตว์ที่จะฆ่า วันและเวลาในการฆ่าสัตว์ เว้นแต่การฆ่าสัตว์เพื่อการ ส่งออกด้วย ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ออกหลักฐานการรับแจ้ง

การแจ้งการฆ่าสัตว์และการออกหลักฐานการรับแจ้งตามวรรค หนึ่งและวรรคสองให้เป็นไปตามแบบ หลักเกณฑ์ และวิธีการที่ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์กำหนดโดยประกาศใน ราชกิจจานุเบกษา

สาระสำคัญ

ผู้ที่จะฆ่าสัตว์ให้แจ้งชนิด จำนวน แหล่งที่มา วันเวลาที่จะฆ่า และเสียอากร ต่อพนักงานท้องถิ่น และให้พนักงานท้องถิ่นออกหลักฐานการรับแจ้ง กรณีโรงฆ่าส่งออกให้แจ้งพนักงานเจ้าหน้าที่ ด้วย และให้พนักงานเจ้าหน้าที่ออกหลักฐานการ รับแจ้ง

หลักเกณฑ์ วิธีการแจ้งฆ่าสัตว์ ออกหลักฐาน การแจ้งทั้งหมด ให้ไปออกเป็นกฎกระทรวงโดย ประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๓๒

รายละเอียด	สาระสำคัญ
ผู้ที่เสียอาการฆ่าสัตว์ตามมาตรา ๓๑ วรรคหนึ่งแล้ว ต้องนำสัตว์ไปยังโรงพักสัตว์ และจะต้องฆ่าสัตว์นั้นตาม หลักฐานการรับแจ้งที่พนักงานท้องถิ่นหรือพนักงาน เจ้าหน้าที่ออกให้ตามมาตรา ๓๑ วรรคสอง	ผู้ที่แจ้งฆ่าสัตว์ต้องนำสัตว์ไปยังโรงพักสัตว์ของโรงฆ่า สัตว์ที่ได้แจ้งการฆ่าสัตว์ไว้

มาตรา ๓๓

รายละเอียด	สาระสำคัญ
ห้ามมิให้ผู้ใดนำสัตว์ออกจากโรงฆ่าสัตว์หรือโรงพักสัตว์ เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากพนักงานตรวจโรคสัตว์	เมื่อนำสัตว์เข้าไปโรงฆ่าสัตว์หรือโรงพักสัตว์แล้ว หาก จะเอาออกจากสถานที่ดังกล่าว ต้องได้รับอนุญาตจาก พนักงานตรวจโรคสัตว์ก่อน

มาตรา ๓๔

รายละเอียด	สาระสำคัญ
<p>ให้พนักงานตรวจโรคสัตว์ทำการตรวจโรคสัตว์ก่อนการฆ่าสัตว์ และในกรณีที่พนักงานตรวจโรคสัตว์มีเหตุอันควรสงสัยว่าสัตว์ที่จะฆ่านั้นเป็นโรค หรือมีสารตกค้างที่เป็นอันตรายต่อผู้บริโภค หรือมีลักษณะไม่เหมาะสมที่จะใช้เนื้อสัตว์นั้นเป็นอาหาร ทั้งนี้ ตามที่อธิบดีกำหนด โดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา ให้พนักงานตรวจโรคสัตว์มีอำนาจสั่งงดการฆ่าสัตว์และแยกสัตว์นั้นไว้เพื่อตรวจพิสูจน์ได้</p> <p>ในกรณีที่ได้ทำการตรวจพิสูจน์แล้วพบว่าสัตว์ที่จะฆ่านั้นไม่เป็นโรค ไม่มีสารตกค้างที่เป็นอันตรายต่อผู้บริโภค หรือมีความเหมาะสมที่จะใช้เนื้อสัตว์นั้นเป็นอาหาร ให้พนักงานตรวจโรคสัตว์มีคำสั่งให้ฆ่าสัตว์นั้นได้</p>	<p>พนักงานตรวจโรคสัตว์ตรวจสัตว์ก่อนฆ่า หากสงสัยว่าเป็นโรค หรือมีสารตกค้าง ให้พนักงานตรวจโรคสัตว์สั่งงดฆ่า และแยกสัตว์ไว้เพื่อพิสูจน์ เมื่อพิสูจน์แล้วว่าไม่เป็นโรคหรือมีสารตกค้าง ก็สั่งให้ฆ่าได้</p>

มาตรา ๓๔ ต่อ

รายละเอียด	สาระสำคัญ
<p>ในกรณีที่ปรากฏว่าสัตว์ที่จะฆ่านั้นเป็นโรค หรือมีสารตกค้างที่เป็นอันตรายต่อผู้บริโภค หรือมีลักษณะไม่เหมาะสมที่จะใช้เนื้อสัตว์นั้นเป็นอาหาร ให้พนักงานตรวจโรคสัตว์มีคำสั่งงดการฆ่าสัตว์ และแจ้งต่อพนักงานท้องถิ่นหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ แล้วแต่กรณี เพื่อคืนเงินอากรการฆ่าสัตว์แก่ผู้ที่ประสงค์จะฆ่าสัตว์นั้น</p> <p>ในกรณีที่เกิดโรคระบาดหรือมีเหตุอันควรสงสัยว่าสัตว์ที่จะฆ่าเป็นโรคระบาด ให้พนักงานตรวจโรคสัตว์ปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยโรคระบาดสัตว์</p> <p>การตรวจโรคและการตรวจพิสูจน์ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด</p>	<p>เมื่อพิสูจน์แล้วว่าเป็นโรคหรือมีสารตกค้าง ให้พนักงานตรวจโรคสัตว์สั่งงดฆ่าสัตว์นั้น และแจ้งพนักงานท้องถิ่นหรือพนักงานเจ้าหน้าที่เพื่อคืนเงินอากร นอกจากนี้ให้ดำเนินการตามพ.ร.บ.โรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๘ ด้วย</p> <p>หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการตรวจโรคสัตว์ ให้ออกเป็นกฎกระทรวง</p>

มาตรา ๓๕

รายละเอียด	สาระสำคัญ
<p>เมื่อได้ฆ่าสัตว์แล้ว ห้ามมิให้ผู้ใดนำเนื้อสัตว์ออกจากโรงฆ่าสัตว์ก่อนที่พนักงานตรวจโรคสัตว์จะรับรองให้จำหน่ายเนื้อสัตว์นั้น</p> <p>ในกรณีที่ปรากฏว่าสัตว์ที่ฆ่านั้นเป็นโรค หรือมีสารตกค้างที่เป็นอันตรายต่อผู้บริโภค หรือมีลักษณะไม่เหมาะสมที่จะใช้เนื้อของสัตว์นั้นเป็นอาหารตามที่อธิบดีประกาศตามมาตรา ๓๔ วรรคหนึ่ง ให้พนักงานตรวจโรคสัตว์มีอำนาจทำลายเนื้อสัตว์นั้นทั้งหมดหรือบางส่วน หรือสั่งให้จัดทำให้เป็นเนื้อสัตว์ที่เหมาะสมสำหรับการบริโภคก่อนได้</p> <p>การรับรองให้จำหน่ายเนื้อสัตว์ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา</p>	<p>สัตว์เมื่อถูกฆ่าแล้ว พนักงานตรวจโรคสัตว์ต้องรับรองให้จำหน่ายเนื้อสัตว์นั้นก่อน จึงจะนำออกมาจำหน่ายได้</p> <p>พนักงานตรวจโรคสัตว์เมื่อตรวจเนื้อสัตว์แล้ว พบว่าเนื้อสัตว์ไม่เหมาะสมที่จะนำไปใช้เป็นอาหารตามที่กรมปศุสัตว์กำหนดในกฎกระทรวง ให้พนักงานตรวจโรคสัตว์สั่งทำลายเนื้อสัตว์ทั้งหมด ทำลายบางส่วน หรือทำให้เหมาะสมต่อการบริโภคก่อน</p> <p>หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการรับรองให้จำหน่ายเนื้อสัตว์ให้ออกเป็นกฎกระทรวง</p>

มาตรา ๓๖

รายละเอียด

ผู้ใดประสงค์จะจำหน่ายเนื้อสัตว์ของสัตว์ที่ตายโดยมิได้ถูกฆ่า ให้นำเนื้อสัตว์นั้นซึ่งอยู่ในสภาพที่ยังมิได้ชำแหละและตัดแต่งเนื้อสัตว์ไปให้พนักงานตรวจโรคสัตว์ตรวจ หรือในกรณีที่ไม่สามารถนำเนื้อสัตว์ไปให้พนักงานตรวจโรคสัตว์ตรวจได้ จะขอให้พนักงานตรวจโรคสัตว์ไปตรวจเนื้อสัตว์นั้นก็ได้ ทั้งนี้ ต้องเสียค่าธรรมเนียมการรับรองให้จำหน่ายเนื้อสัตว์ตามอัตราที่กำหนดในกฎกระทรวง

การตรวจเนื้อสัตว์ของสัตว์ที่ตายโดยมิได้ถูกฆ่า และการรับรองให้จำหน่ายเนื้อสัตว์ดังกล่าว ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

สาระสำคัญ

ผู้ที่จะจำหน่ายเนื้อสัตว์จากสัตว์ที่ตายเอง ให้พนักงานตรวจโรคสัตว์ตรวจเนื้อสัตว์นั้นที่ยังมิได้ชำแหละหรือตัดแต่ง และให้ผู้ที่จะจำหน่ายต้องเสียค่าธรรมเนียมการรับรองให้จำหน่ายเนื้อสัตว์ด้วย

การตรวจสัตว์ที่ตายเอง และรับรองให้จำหน่ายเนื้อสัตว์ ให้ทำตามที่กรมปศุสัตว์กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๓๗

ห้ามมิให้ผู้ใดชำแหละและตัดแต่งเนื้อสัตว์เพื่อการจำหน่ายเนื้อสัตว์ที่มีได้รับการรับรองให้จำหน่ายเนื้อสัตว์ตามมาตรา ๓๕ หรือมาตรา ๓๖ หรือมาตรา ๔๐

เนื้อสัตว์ที่ยังไม่รับรองให้จำหน่ายจากพนักงานตรวจโรคสัตว์ ห้ามผู้ใดนำไปชำแหละหรือตัดแต่ง

มาตรา ๓๘

รายละเอียด	สาระสำคัญ
ห้ามมิให้ผู้ใดจำหน่ายเนื้อสัตว์ที่มีได้รับการรับรองให้จำหน่ายเนื้อสัตว์ตามพระราชบัญญัตินี้	เนื้อสัตว์ที่ยังไม่รับรองให้จำหน่ายจากพนักงานตรวจโรคสัตว์ ห้ามผู้ใดนำไปจำหน่าย

มาตรา ๓๙

รายละเอียด	สาระสำคัญ
<p>ห้ามมิให้ผู้ใดฆ่าสัตว์นอกโรงฆ่าสัตว์เพื่อการจำหน่ายเนื้อสัตว์</p> <p>ในกรณีที่ปรากฏว่าท้องที่ใดไม่มีโรงฆ่าสัตว์ หรือกรณีที่มีเหตุผลสมควรเป็นพิเศษ ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการมีอำนาจประกาศยกเว้นมิให้นำความในวรรคหนึ่งมาใช้บังคับได้</p> <p>ให้นำบทบัญญัติมาตรา ๓๑ และมาตรา ๓๔ มาใช้บังคับกับการฆ่าสัตว์นอกโรงฆ่าสัตว์เพื่อการจำหน่ายเนื้อสัตว์ตามมาตรา ๓๘ โดยอนุโลม</p>	การฆ่าสัตว์นอกโรงฆ่าสัตว์ จะกระทำได้อีกต่อเมื่อผู้ว่าราชการประกาศให้ยกเว้น แต่จะต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการก่อน และจะต้องมีการแจ้งพนักงานท้องถิ่นหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ และให้มีการตรวจโรคสัตว์ และสารตกค้างโดยพนักงานตรวจโรคสัตว์

มาตรา ๔๐

รายละเอียด

เมื่อได้ฆ่าสัตว์นอกโรงฆ่าสัตว์ตามมาตรา ๓๙ แล้ว ห้ามมิให้ผู้ใดนำเนื้อสัตว์ออกจากสถานที่ทำการฆ่าสัตว์ก่อนที่พนักงานตรวจโรคสัตว์จะรับรองให้จำหน่ายเนื้อสัตว์นั้นแล้ว

ในกรณีที่ปรากฏว่าสัตว์ที่ฆ่านั้นเป็นโรคระบาด หรือเป็นโรค หรือมีสารตกค้างที่เป็นอันตรายต่อผู้บริโภค หรือมีลักษณะไม่เหมาะสมที่จะใช้เนื้อของสัตว์นั้นเป็นอาหารตามที่อธิบดีประกาศตามมาตรา ๓๔ วรรคหนึ่ง ให้พนักงานตรวจโรคสัตว์มีอำนาจทำลายเนื้อสัตว์นั้นทั้งหมดหรือบางส่วน หรือสั่งให้จัดทำเป็นเนื้อสัตว์ที่เหมาะสมสำหรับการบริโภคก่อนได้

เจ้าของสัตว์ที่แจ้งการฆ่าสัตว์นอกโรงฆ่าสัตว์ต้องเสียค่าธรรมเนียมการรับรองให้จำหน่ายเนื้อสัตว์ตามอัตราที่กำหนดในกฎกระทรวง

การรับรองให้จำหน่ายเนื้อสัตว์ของสัตว์ที่ฆ่านอกโรงฆ่าสัตว์ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

สาระสำคัญ

เนื้อสัตว์ที่ได้จากการฆ่าสัตว์นอกโรงฆ่าสัตว์ต้องให้พนักงานตรวจโรคสัตว์รับรองให้จำหน่ายก่อน หากพบว่าเป็นโรค หรือมีสารตกค้าง ให้พนักงานตรวจโรคสัตว์สั่งทำลายเนื้อสัตว์ทั้งหมด บางส่วน หรือสั่งให้ทำให้เหมาะสมต่อการบริโภคก่อน

เจ้าของสัตว์ต้องเสียค่าธรรมเนียมการรับรองให้จำหน่ายเนื้อสัตว์ที่ถูกฆ่านอกโรงฆ่าสัตว์

หลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไขการรับรองให้จำหน่ายเนื้อสัตว์ที่ฆ่านอกโรงฆ่าสัตว์ ให้ออกเป็นกฎกระทรวง

มาตรา ๔๑

รายละเอียด	สาระสำคัญ
<p>ให้ผู้ที่แจ้งความประสงค์จะฆ่าสัตว์เพื่อการจำหน่ายเนื้อสัตว์ตามมาตรา ๓๑ วรรคหนึ่ง ผู้ที่แจ้งความประสงค์จะจำหน่ายเนื้อสัตว์ของสัตว์ที่ตายโดยมิได้ถูกฆ่าตามมาตรา ๓๖ วรรคหนึ่ง และผู้ที่แจ้งความประสงค์จะฆ่าสัตว์นอกโรงฆ่าสัตว์เพื่อการจำหน่ายเนื้อสัตว์ในท้องที่ตามประกาศที่ออกตามมาตรา ๓๙ วรรคสอง เสียค่าเบี้ยเลี้ยง ค่าพาหนะ และค่าใช้จ่ายของพนักงานตรวจโรคสัตว์</p> <p>อัตรา การชำระ และการเบิกจ่ายค่าเบี้ยเลี้ยงและค่าพาหนะ และค่าใช้จ่ายของพนักงานตรวจโรคสัตว์ตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีกำหนดโดยความเห็นชอบของกระทรวงการคลังโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา</p>	<p>ผู้ประสงค์ฆ่าสัตว์ทุกกรณี ต้องจ่ายค่าเบี้ยเลี้ยง ค่าพาหนะ และค่าใช้จ่ายให้แก่พนักงานตรวจโรคสัตว์ ตามอัตราที่กรมปศุสัตว์กำหนด</p> <p>หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการชำระ และเบิกจ่ายค่าเบี้ยเลี้ยง และค่าพาหนะของพนักงานตรวจโรคสัตว์ให้ออกเป็นกฎกระทรวง</p>

มาตรา ๔๒

<p>การชำระอากรการฆ่าสัตว์ การคืนเงินอากรการฆ่าสัตว์ และการชำระค่าธรรมเนียมการรับรองให้จำหน่ายเนื้อสัตว์ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา</p>	<p>หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการชำระค่าอากร ค่าธรรมเนียม การคืนค่าอากร ให้ออกเป็นกฎกระทรวง</p>
---	---

มาตรา ๔๓

รายละเอียด	สาระสำคัญ
อาการฆ่าสัตว์และค่าธรรมเนียมการรับรองให้จำหน่ายเนื้อสัตว์ที่เรียกเก็บตามพระราชบัญญัตินี้ในเขตขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นใด ให้ตกเป็นรายได้ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้น	เงินค่าอากรและค่าธรรมเนียมที่เก็บได้จากโรงฆ่าสัตว์ในท้องถิ่นไหน ให้ตกเป็นของท้องถิ่นนั้น

มาตรา ๔๔

รายละเอียด	สาระสำคัญ
เมื่อปรากฏว่าผู้รับใบอนุญาตผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามกฎกระทรวงที่ออกตามมาตรา ๑๔ (๕) (๖) หรือ (๘) ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจออกคำสั่งเป็นหนังสือให้ผู้รับใบอนุญาตปฏิบัติให้ถูกต้องภายในเวลาอันสมควร ในกรณีที่การประกอบกิจการตามใบอนุญาตหรือการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามกฎกระทรวงตามวรรคหนึ่ง เป็นเหตุให้หรือมีเหตุอันควรเชื่อได้ว่าจะเกิดผลกระทบต่อสุขภาพและอนามัยของประชาชนหรือสิ่งแวดล้อมที่อยู่บริเวณใกล้เคียง พนักงานเจ้าหน้าที่จะสั่งให้ผู้รับใบอนุญาตหยุดการประกอบกิจการฆ่าสัตว์ไว้เป็นการชั่วคราวและให้ผู้รับใบอนุญาตดำเนินการตามความจำเป็นเพื่อแก้ไขหรือระงับเหตุแห่งอันตรายดังกล่าวภายในระยะเวลาที่กำหนดก็ได้	ผู้ประกอบการที่ไม่ปฏิบัติตามกฎกระทรวงเกี่ยวกับกระบวนการฆ่าสัตว์ การจัดการสุขลักษณะ การจัดเก็บข้อมูล ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีหนังสือแจ้งผู้ประกอบการให้แก้ไข โดยหากเป็นเหตุที่เชื่อได้ว่าจะเกิดผลกระทบต่อผู้บริโภค ให้พนักงานเจ้าหน้าที่สั่งหยุดกิจการชั่วคราวภายในระยะเวลาที่กำหนด และรายงานผู้ว่าราชการจังหวัด

มาตรา ๔๔ (ต่อ)

รายละเอียด	สาระสำคัญ
<p>ในกรณีที่ผู้รับใบอนุญาตไม่ดำเนินการตามคำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่หรือดำเนินการไม่แล้วเสร็จตามระยะเวลาที่พนักงานเจ้าหน้าที่กำหนดตามวรรคสอง ให้พนักงานเจ้าหน้าที่เข้าดำเนินการแทน โดยผู้รับใบอนุญาตต้องชดใช้ค่าใช้จ่ายที่ใช้ดำเนินการดังกล่าว</p> <p>ในกรณีที่ผู้รับใบอนุญาตไม่ปฏิบัติตามคำสั่งตามวรรคหนึ่ง หรือวรรคสอง ให้พนักงานเจ้าหน้าที่รายงานต่อผู้อนุญาต</p>	<p>หากผู้ประกอบการไม่แก้ไข หรือแก้ไขไม่เสร็จ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่เข้าแก้ไขแทน และรายงานผู้ว่าราชการจังหวัด และให้ผู้ประกอบการต้องเสียค่าใช้จ่าย</p>

มาตรา ๔๕

รายละเอียด	สาระสำคัญ
<p>ให้ผู้อนุญาตมีอำนาจสั่งพักใช้ใบอนุญาต เมื่อปรากฏว่าผู้รับใบอนุญาตไม่ปฏิบัติตามที่พนักงานเจ้าหน้าที่มีคำสั่งตามมาตรา ๔๔</p> <p>คำสั่งพักใช้ใบอนุญาตตามวรรคหนึ่ง ให้มีกำหนดเวลาครั้งละไม่เกินสามสิบวันนับแต่วันที่แจ้งให้ผู้รับใบอนุญาตทราบ โดยผู้อนุญาตจะเพิกถอนคำสั่งพักใช้ใบอนุญาตก่อนครบกำหนดก็ได้ เมื่อเหตุในการออกคำสั่งพักใช้ใบอนุญาตสิ้นสุดลง</p>	<p>ให้ผู้ว่า ฯ สั่งพักใช้ใบอนุญาตกรณีผู้ประกอบการไม่ปฏิบัติตามกฎกระทรวงเกี่ยวกับกระบวนการฆ่าสัตว์ การจัดการสุขลักษณะ การจัดเก็บข้อมูล ครั้งละ ๓๐ วัน โดยหากแก้ไขเสร็จก่อน สามารถยกเลิกคำสั่งพักใช้ได้</p>

มาตรา ๔๖

รายละเอียด	สาระสำคัญ
ให้ผู้อนุญาตมีอำนาจสั่งเพิกถอนใบอนุญาตได้ เมื่อปรากฏว่าผู้รับใบอนุญาตฝ่าฝืนคำสั่งพักใช้ใบอนุญาต หรือผู้รับใบอนุญาตเคยถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตและได้กระทำการอันเป็นเหตุให้ต้องถูกพักใช้ใบอนุญาตตามมาตรา ๔๕ อีกภายในหนึ่งปี	ให้ผู้ว่า ฯ สั่งเพิกถอนใบอนุญาต หากผู้ประกอบการฝ่าฝืนคำสั่งพักใช้ หรือถูกพักใช้อีกครั้งภายใน ๑ ปี หลังจากถูกพักใช้ในครั้งแรก

มาตรา ๔๗

รายละเอียด	สาระสำคัญ
<p>ก่อนสั่งพักใช้ใบอนุญาตตามมาตรา ๔๕ หรือเพิกถอนใบอนุญาตตามมาตรา ๔๖ ผู้อนุญาตอาจมีหนังสือเตือนให้ผู้รับใบอนุญาตปฏิบัติให้ถูกต้องภายในเวลาที่กำหนดก่อนก็ได้</p> <p>การส่งหนังสือเตือนตามวรรคหนึ่งให้ส่งแก่ผู้รับใบอนุญาต ในกรณีที่ไมพบตัวผู้รับใบอนุญาตให้ปิดหนังสือเตือนไว้ ณ สถานที่ประกอบกิจการฆ่าสัตว์ที่ระบุไว้ในใบอนุญาตและให้ถือว่าผู้รับใบอนุญาตได้ทราบคำเตือนนั้นแล้วตั้งแต่วันปิดหนังสือเตือน</p>	ก่อนสั่งพักใช้ หรือเพิกถอน ผู้ว่าฯอาจมีหนังสือเตือนผู้ประกอบการปฏิบัติให้ถูกต้อง โดยส่งให้ผู้ประกอบการ หรือปิดไว้ในที่เปิดเผยของสถานประกอบการ

มาตรา ๔๘

รายละเอียด	สาระสำคัญ
<p>ผู้รับใบอนุญาตซึ่งถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตหรือเพิกถอนใบอนุญาต มีสิทธิอุทธรณ์เป็นหนังสือต่อคณะกรรมการภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ทราบคำสั่ง และให้นำบทบัญญัติมาตรา ๒๗ วรรคสอง และ วรรคสาม มาใช้บังคับโดยอนุโลม</p>	<p>ผปก. ถูกพักใช้/เพิกถอนใบอนุญาตสามารถอุทธรณ์ได้ที่คณะกรรมการกำกับดูแลการประกอบกิจการฆ่าสัตว์ภายใน ๓๐ วันนับจากที่รับทราบ ให้พิจารณาให้เสร็จภายใน ๖๐ วัน และให้คำวินิจฉัยของคณะกรรมการฯ เป็นที่สุด</p>

มาตรา ๔๙

รายละเอียด	สาระสำคัญ
<p>เมื่อคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาตตามมาตรา ๔๖ ยุติเป็นที่สุดแล้ว ให้ผู้รับใบอนุญาตที่ถูกเพิกถอนใบอนุญาตมีหน้าที่ต้องทำความสะอาดเรียบร้อยภายในโรงฆ่าสัตว์และโรงพักสัตว์ให้อยู่ในสภาพที่ไม่ก่อให้เกิดผลกระทบต่อสุขภาพและอนามัยของประชาชนหรือสิ่งแวดล้อมที่อยู่บริเวณใกล้เคียงให้แล้วเสร็จภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาต</p>	<p>เมื่อถูกเพิกถอนแล้ว ให้ทำความสะอาดให้เรียบร้อยภายใน ๓๐ วันนับจากวันที่ถูกเพิกถอน โดยต้องไม่เกิดผลกระทบต่อชุมชนและสิ่งแวดล้อม</p>

มาตรา ๔๙ (ต่อ)

รายละเอียด	สาระสำคัญ
<p>ในกรณีที่ผู้รับใบอนุญาตที่ถูกเพิกถอนใบอนุญาตมิได้ดำเนินการหรือดำเนินการไม่แล้วเสร็จภายในระยะเวลาที่นายทะเบียนกำหนดตามวรรคหนึ่ง ให้นายทะเบียนหรือผู้ซึ่งนายทะเบียนมอบหมายเข้าดำเนินการแทน โดยผู้รับใบอนุญาตที่ถูกเพิกถอนใบอนุญาตจะต้องชดใช้ค่าใช้จ่ายที่ใช้ดำเนินการดังกล่าว</p> <p>ให้ผู้รับใบอนุญาตที่ถูกเพิกถอนใบอนุญาตส่งคืนใบอนุญาตแก่นายทะเบียนภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาต</p>	<p>หากไม่ทำหรือทำไม่เสร็จ ปศุสัตว์จังหวัดหรือผู้แทนจะดำเนินการแทน แล้วผู้ประกอบการต้องเสียค่าใช้จ่าย</p> <p>ผปก.ที่ถูกเพิกถอนต้องส่งคืนใบอนุญาตให้ปศุสัตว์จังหวัดภายใน ๓๐ วัน นับจากวันที่รับหนังสือแจ้งถูกเพิกถอน</p>

มาตรา ๕๐

<p>ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจ ดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) เข้าไปในสถานที่ที่มีเหตุอันควรสงสัยว่ามีการฆ่าสัตว์เพื่อการจำหน่ายเนื้อสัตว์โดยไม่ได้รับอนุญาตตามพระราชบัญญัตินี้</p> <p>(๒) เข้าไปในโรงฆ่าสัตว์และโรงพักสัตว์ที่ได้รับใบอนุญาตในเวลาระหว่างพระอาทิตย์ขึ้นถึงพระอาทิตย์ตก หรือในเวลาทำการของสถานที่นั้น เพื่อตรวจสอบและควบคุมให้การปฏิบัติเป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้</p>	<p>พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจ</p> <ol style="list-style-type: none">๑. เข้าไปในโรงฆ่าสัตว์เถื่อน๒. เข้าไปในโรงฆ่าสัตว์ที่มีใบอนุญาตในเวลาทำการเพื่อตรวจสอบและควบคุมการปฏิบัติงาน
---	--

มาตรา ๕๐ (ต่อ)

รายละเอียด	สาระสำคัญ
<p>(๓) เข้าไปในสถานที่ชำแหละและตัดแต่งเนื้อสัตว์หรือจำหน่ายเนื้อสัตว์ในเวลาทำการของสถานที่นั้น เพื่อตรวจสอบและควบคุมให้การปฏิบัติเป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้</p> <p>(๔) สั่งให้หยุดยานพาหนะเพื่อตรวจสอบในกรณีที่มีเหตุอันควรสงสัยว่ามีการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้</p> <p>(๕) เข้าไปในยานพาหนะที่ใช้ในการขนส่งสัตว์หรือเนื้อสัตว์เพื่อตรวจสอบมาตรฐานตามกฎหมายกระทรวงที่ออกตามมาตรา ๑๔ (๗) หรือเมื่อมีเหตุอันควรสงสัยว่ามีการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้</p> <p>(๖) ยึดหรืออายัดสัตว์ เนื้อสัตว์ เอกสาร หลักฐาน ยานพาหนะ หรือสิ่งของที่เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ เพื่อเป็นพยานหลักฐานในการดำเนินคดี</p> <p>(๗) มีหนังสือเรียกผู้รับใบอนุญาต ผู้ชำแหละและตัดแต่งเนื้อสัตว์ ผู้จำหน่ายเนื้อสัตว์ หรือผู้ซึ่งเกี่ยวข้องมาให้ถ้อยคำหรือชี้แจงหรือให้ส่งเอกสารหรือหลักฐานที่เกี่ยวกับการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ เพื่อประโยชน์แก่การดำเนินคดี</p> <p>(๘) จับกุมบุคคลที่กระทำความผิดซึ่งหน้าตามพระราชบัญญัตินี้</p>	<p>๓. เข้าไปในสถานที่ชำแหละตัดแต่งซากในเวลาทำการเพื่อตรวจสอบและควบคุมการปฏิบัติงาน</p> <p>๔. สั่งให้ยานพาหนะหยุดเพื่อตรวจสอบเหตุสงสัยการกระทำผิด</p> <p>๕. เข้าไปในยานพาหนะเพื่อตรวจสอบการขนส่งสัตว์หรือซากสัตว์ เมื่อมีเหตุสงสัย</p> <p>๖. ยึดหรืออายัดสัตว์ เนื้อสัตว์ เอกสาร หลักฐาน ยานพาหนะ หรือสิ่งของที่เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิด</p> <p>๗. เรียกผู้ประกอบการให้ถ้อยคำหรือส่งหลักฐานเพื่อประโยชน์ในการดำเนินคดี</p> <p>๘. จับกุมซึ่งหน้าผู้กระทำความผิด</p>

มาตรา ๕๐ (ต่อ)

รายละเอียด

การเข้าไปในสถานที่ตาม (๑) เพื่อทำการค้นต้องมีหมายค้น เว้นแต่มีเหตุอันควรเชื่อว่าหากเนิ่นช้ากว่าจะเอาหมายค้นมาได้ จะมีการยกย้าย ชุกซ่อน หรือทำลายหลักฐานที่เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิด ให้ทำการค้นได้โดยไม่ต้องมีหมายค้น แต่ต้องปฏิบัติตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาว่าด้วยการค้น

ให้อธิบดีมีอำนาจวางระเบียบในการปฏิบัติการตาม (๑) (๒) (๓) (๔) (๕) และ (๖) ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ปฏิบัติ

ให้อธิบดีมีอำนาจสั่งทำลายหรือปฏิบัติการอย่างหนึ่งอย่างใดตามที่เห็นสมควรต่อเนื้อสัตว์ที่พนักงานเจ้าหน้าที่ยึดหรืออายัดตาม (๖) โดยให้บันทึกรายละเอียด จำนวน น้ำหนักไว้เพื่อเป็นหลักฐานในการดำเนินคดี และให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองรับผิดชอบค่าใช้จ่ายในการทำลาย

สาระสำคัญ

การเข้าไปที่โรงฆ่าสัตว์เถื่อนต้องมีหมายค้น เว้นแต่มีเหตุเชื่อว่าผู้ประกอบการอาจทำลายหรือปิดหลักฐานไม่ต้องมีหมายค้น แต่ต้องทำตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาว่าด้วยการค้น

กรมปศุสัตว์ออกระเบียบว่าด้วยการ เข้าไปตรวจ โรงฆ่าสัตว์เถื่อน โรงฆ่าสัตว์มีใบอนุญาต สถานที่ชำแหละตัดแต่ง สั่งให้ยานพาหนะหยุด ตรวจสอบ ยานพาหนะ ยึด อายัด หลักฐานต่างๆ

อธิบดีกรมปศุสัตว์มีอำนาจสั่งทำลายหรือจัดการกับสิ่งที่ยึดมา โดยต้องบันทึกรายละเอียดการยึดหรืออายัด หากมีการทำลาย ผู้ประกอบการต้องเป็นผู้รับผิดชอบค่าใช้จ่ายในการทำลาย

มาตรา ๕๑

รายละเอียด	สาระสำคัญ
ในการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา ๕๐ ให้ผู้รับใบอนุญาต ผู้ชำแหละและตัดแต่งเนื้อสัตว์ ผู้จำหน่ายเนื้อสัตว์ หรือผู้ซึ่งเกี่ยวข้องอำนวยความสะดวกตามสมควร	ผปก.โรงฆ่าสัตว์ ผู้ประกอบการสถานที่ชำแหละและตัดแต่ง ผู้จำหน่ายเนื้อสัตว์ต้องอำนวยความสะดวกตามสมควรให้แก่พนักงานเจ้าหน้าที่ในการปฏิบัติหน้าที่

มาตรา ๕๒

รายละเอียด	สาระสำคัญ
ในการปฏิบัติหน้าที่ตาม พ.ร.บ.นี้ พนักงานเจ้าหน้าที่ต้องแสดงบัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่ บัตรประจำตัว ฯ ให้เป็นไปตามแบบที่อธิบดีกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา	การปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่ต้องแสดงบัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่ ตามแบบที่กรมปศุสัตว์กำหนด

มาตรา ๕๓

รายละเอียด	สาระสำคัญ
ในการปฏิบัติหน้าที่ตาม พ.ร.บ.นี้ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่เป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา เพื่อประโยชน์ในการจับกุมผู้กระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่เป็นพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา	พนักงานเจ้าหน้าที่เป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา และพนักงานฝ่ายปกครองตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

<p>มาตรา ๕๔ รายละเอียด</p>	<p>สาระสำคัญ</p>
<p>ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของคณะกรรมการหรือ คณะอนุกรรมการตามมาตรา ๑๓ หรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของคณะกรรมการประจำจังหวัดตามมาตรา ๑๗ วรรคสาม ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ</p>	<p>เมื่อคณะกรรมการ คณะอนุกรรมการ หรือ คณะกรรมการประจำจังหวัดมีคำสั่งเรียกบุคคล หรือให้ส่งเอกสารหรือวัตถุใดแล้วไม่มาหรือไม่ส่ง ต้องจำคุกไม่เกิน ๑ เดือน หรือปรับไม่เกิน ๑๐,๐๐๐ บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ</p>
<p>มาตรา ๕๕ รายละเอียด</p>	<p>สาระสำคัญ</p>
<p>ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามกฎกระทรวงที่ออกตามมาตรา ๑๔ (๗) ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ</p>	<p>ผู้ประกอบการที่ไม่ปฏิบัติตามกฎกระทรวงเรื่องการเคลื่อนย้ายสัตว์หรือซากสัตว์ ต้องจำคุกไม่เกิน ๖ เดือน หรือปรับไม่เกิน ๕๐,๐๐๐ บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ</p>
<p>มาตรา ๕๖ รายละเอียด</p>	<p>สาระสำคัญ</p>
<p>ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง มาตรา ๓๗ หรือมาตรา ๓๘ วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินสองแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ</p>	<p>ผู้ใดฆ่าสัตว์โดยไม่ได้รับอนุญาต หรือฆ่าและ ตัดแต่งเนื้อสัตว์ที่ไม่ได้รับการรับรองให้จำหน่าย หรือฆ่า สัตว์นอกโรงฆ่าสัตว์ ต้องจำคุกไม่เกิน ๓ ปี หรือปรับไม่ เกิน ๒๐๐,๐๐๐ บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ</p>

มาตรา ๕๗

รายละเอียด	สาระสำคัญ
ผู้รับใบอนุญาตผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๒๒ มาตรา ๒๕ วรรคหนึ่ง มาตรา ๒๖ วรรคหนึ่ง มาตรา ๒๘ วรรคสาม หรือ มาตรา ๔๙ วรรคสาม ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าพันบาท	ผู้ประกอบการที่ไม่แสดงใบอนุญาต ไม่แจ้งนายทะเบียนภายใน ๙๐ วันหลังจากผู้ประกอบการตาย ไม่ยื่นขอรับใบแทนภายใน ๓๐ วัน ไม่ส่งคืนใบอนุญาตภายใน ๓๐ วันนับจากเลิกกิจการ หรือถูกเพิกถอน ต้องระวางโทษปรับไม่เกิน ๕,๐๐๐ บาท

มาตรา ๕๘

รายละเอียด	สาระสำคัญ
ผู้รับใบอนุญาตผู้ใดไม่ปฏิบัติตามกฎกระทรวงที่ออกตามมาตรา ๑๔ (๔) หรือไม่แจ้งเลิกประกอบกิจการตามมาตรา ๒๘ วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ	ผู้ประกอบการที่ไม่แสดงใบอนุญาต ไม่แจ้งนายทะเบียนภายใน ๙๐ วันหลังจากผู้ประกอบการตาย ไม่ยื่นขอรับใบแทนภายใน ๓๐ วัน ไม่ส่งคืนใบอนุญาตภายใน ๓๐ วันนับจากเลิกกิจการหรือถูกเพิกถอน ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน ๑ ปี ปรับไม่เกิน ๑๐๐,๐๐๐ บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๕๙	รายละเอียด	สาระสำคัญ
	<p>ผู้รับใบอนุญาตหรือทายาทหรือผู้จัดการมรดกของผู้รับใบมีหน้าที่ต้องทำความสะอาดเรียบร้อยภายในโรงฆ่าสัตว์และโรงพักสัตว์ตามมาตรา ๒๕ วรรคสี่ มาตรา ๒๘ วรรคหนึ่ง มาตรา ๒๙ วรรคหนึ่ง หรือมาตรา ๔๙ วรรคหนึ่ง ผู้ใด ไม่ปฏิบัติตามหน้าที่ดังกล่าวให้แล้วเสร็จภายในระยะเวลาที่พระราชบัญญัตินี้หรือที่นายทะเบียนกำหนด แล้วแต่กรณี ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ</p>	<p>ผู้ประกอบการหรือทายาทที่ไม่ทำความสะอาดโรงฆ่าสัตว์ กรณีที่ผู้ประกอบการตาย เลิกกิจการ ใบอนุญาตหมดอายุ ถูกเพิกถอน ตามระยะเวลาที่กำหนด ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน ๖ เดือน ปรับไม่เกิน ๕๐,๐๐๐ บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ</p>
มาตรา ๖๐	รายละเอียด	สาระสำคัญ
	<p>ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๓๑ วรรคหนึ่ง มาตรา ๓๒ หรือมาตรา ๓๖ วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษปรับเรียงตามรายตัวของสัตว์ ดังต่อไปนี้</p> <ol style="list-style-type: none">(๑) โคหรือกระบือ ตัวละไม่เกินห้าหมื่นบาท(๒) แพะ แกะ สุกร หรือนกกระจอกเทศ ตัวละไม่เกินสองหมื่นบาท(๓) ไก่ เป็ด ห่าน ตัวละไม่เกินหนึ่งพันบาท(๔) สัตว์อื่น ตัวละไม่เกินสองหมื่นบาท	<p>ผปก.ที่ไม่แจ้งการฆ่าสัตว์ ไม่นำสัตว์เข้าฆ่าตามที่แจ้งหรือจำหน่ายเนื้อสัตว์ที่ตายเองและไม่ได้ผ่านการรับรองให้จำหน่ายจากพนักงานตรวจโรคสัตว์ ต้องโทษปรับเรียงตัว</p> <ol style="list-style-type: none">๑. โค กระบือ ตัวละไม่เกิน ๕๐,๐๐๐ บาท๒. แพะ แกะ สุกร นกกระจอกเทศ ตัวละไม่เกิน ๒๐,๐๐๐ บาท๓. ไก่ เป็ด ห่าน ตัวละไม่เกิน ๑,๐๐๐ บาท๔. สัตว์อื่นตัวละไม่เกิน ๒๐,๐๐๐ บาท

มาตรา ๖๑

รายละเอียด	สาระสำคัญ
ผู้รับใบอนุญาตผู้ใดฆ่าสัตว์เกินจำนวนสัตว์ที่ผู้ประสงค์จะฆ่าได้แจ้งไว้ตามมาตรา ๓๑ วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษปรับตามอัตราที่กำหนดในมาตรา ๖๐ (๑) (๒) (๓) หรือ (๔) แล้วแต่กรณี เรียงตามรายตัวสัตว์ที่ฆ่าเกินจำนวน	ผู้ประสงค์ฆ่าสัตว์ฆ่าสัตว์เกินจำนวนที่แจ้ง มีโทษปรับตามจำนวนที่เกิน เรียงตามรายตัว ๑. โค กระบือ ตัวละไม่เกิน ๕๐,๐๐๐ บาท ๒. แพะ แกะ สุกร นกกระจอกเทศ ตัวละไม่เกิน ๒๐,๐๐๐ บาท ๓. ไก่ เป็ด ห่าน ตัวละไม่เกิน ๑,๐๐๐ บาท ๔. สัตว์อื่นตัวละไม่เกิน ๒๐,๐๐๐ บาท

มาตรา ๖๒

รายละเอียด	สาระสำคัญ
ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๓๓ มาตรา ๓๕ วรรคหนึ่ง มาตรา ๓๘ หรือมาตรา ๔๐ วรรคหนึ่ง หรือฝ่าฝืนคำสั่งของพนักงานตรวจโรคสัตว์ตามมาตรา ๓๔ วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ	ผู้ใดนำสัตว์เนื้อสัตว์ออกจากโรงฆ่าสัตว์ หรือนำเนื้อสัตว์ออกจากสถานที่ทำการฆ่าสัตว์กรณีฆ่าสัตว์นอกโรงฆ่าโดยไม่ได้รับอนุญาต หรือฝ่าฝืนคำสั่งของพนักงานตรวจโรค ต้องโทษจำคุกไม่เกิน ๑ ปี ปรับไม่เกิน ๑๐๐,๐๐๐ บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๖๓

รายละเอียด	สาระสำคัญ
ผู้ใดฆ่าสัตว์นอกโรงฆ่าสัตว์โดยฝ่าฝืนมาตรา ๓๘ ประกอบกับมาตรา ๓๑ และมาตรา ๓๔ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ	ผู้ที่ฆ่าสัตว์นอกโรงฆ่าสัตว์โดยไม่ได้รับอนุญาต และไม่ได้แจ้งการฆ่าสัตว์ต่อพนักงานท้องถิ่น และไม่ได้ผ่านการตรวจสัตว์หรือซากสัตว์จากพนักงานตรวจโรคสัตว์ ต้องโทษจำคุกไม่เกิน ๑ ปี ปรับไม่เกิน ๑๐๐,๐๐๐ บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๖๔

รายละเอียด	สาระสำคัญ
ผู้ใดต่อสู้หรือขัดขวางการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่หรือพนักงานตรวจโรคสัตว์ซึ่งปฏิบัติกรตามพระราชบัญญัตินี้ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ	ผู้ใดต่อสู้หรือขัดขวางการปฏิบัติงานที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่หรือพนักงานตรวจโรคสัตว์ ต้องโทษจำคุกไม่เกิน ๑ ปี ปรับไม่เกิน ๑๐๐,๐๐๐ บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ
ผู้ใดไม่อำนวยความสะดวกตามสมควรแก่การปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่ หรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งปฏิบัติกรตามมาตรา ๕๐ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ	ผู้ใดไม่อำนวยความสะดวกให้พนักงานเจ้าหน้าที่ในการตรวจสอบสถานประกอบการหรือยานพาหนะ ต้องโทษจำคุกไม่เกิน ๖ เดือน หรือปรับไม่เกิน ๕๐,๐๐๐บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๖๕

รายละเอียด	สาระสำคัญ
<p>ความผิดตามพระราชบัญญัตินี้มีโทษปรับสถานเดียวหรือโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี ให้อธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมายมีอำนาจเปรียบเทียบได้</p> <p>เมื่อผู้ต้องหาได้ชำระเงินค่าปรับตามจำนวนที่เปรียบเทียบภายในระยะเวลาที่กำหนดแล้ว ให้ถือว่าคดีเลิกกันตามบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา</p> <p>การเปรียบเทียบตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามระเบียบที่อธิบดีกำหนด</p>	<p>ความผิดตามพ.ร.บ.นี้มี เฉพาะโทษปรับสถานเดียว หรือ จำคุกไม่เกิน ๑ ปี ให้อธิบดีมี อำนาจเปรียบเทียบได้โดยออก ระเบียบเปรียบเทียบปรับที่อธิบดี กำหนด</p>

มาตรา ๖๖

รายละเอียด	สาระสำคัญ
<p>ให้พนักงานตรวจโรคสัตว์ซึ่งได้รับแต่งตั้งตามพระราชบัญญัติควบคุมการฆ่าสัตว์ และจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. ๒๕๓๕ เป็นพนักงานตรวจโรคสัตว์ตามพระราชบัญญัตินี้ต่อไปจนกว่าจะได้มีคำสั่งแต่งตั้งพนักงานตรวจโรคสัตว์ตามพระราชบัญญัตินี้</p>	<p>พนักงานตรวจโรคสัตว์ตาม คำสั่งเดิมให้ปฏิบัติหน้าที่ไป จนกว่าจะมีคำสั่งใหม่</p>

มาตรา ๖๗

รายละเอียด	สาระสำคัญ
ใบอนุญาตหรือการอนุญาตใด ๆ ที่ได้ให้ไว้ตามพระราชบัญญัติควบคุมการฆ่าสัตว์และจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. ๒๕๓๕ และยังมีผลใช้บังคับอยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ถือว่าเป็นใบอนุญาตหรือการอนุญาตที่ได้ออกให้ตามพระราชบัญญัตินี้ ใบอนุญาตตามวรรคหนึ่งให้มีอายุห้าปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ	ใบอนุญาตขงจส.ฉบับเดิมมีอายุ ๕ ปี นับตั้งแต่วันที่ ๒๕ พฤศจิกายน ๒๕๕๙

มาตรา ๖๘

รายละเอียด	สาระสำคัญ
บรรดาคำขออนุญาตที่ได้ยื่นไว้ตามพระราชบัญญัติควบคุมการฆ่าสัตว์และจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. ๒๕๓๕ ก่อน หรือในวันที่ พ.ร.บ. นี้ใช้บังคับ ให้ดำเนินการกับคำขออนุญาตดังกล่าวตาม พ.ร.บ. นี้	คำขอตั้งโรงฆ่าสัตว์ที่ยื่นไว้ก่อนที่ พ.ร.บ. ฉบับนี้มีผลบังคับใช้ เมื่อ พ.ร.บ. ฉบับนี้มีผลบังคับใช้แล้ว ให้พิจารณาออกใบอนุญาตตามหลักเกณฑ์วิธีการ และเงื่อนไขตาม พ.ร.บ. ฉบับนี้

มาตรา ๖๙

รายละเอียด

บรรดากฎกระทรวง ประกาศ ระเบียบ ข้อบังคับ และคำสั่งที่ออกตามพระราชบัญญัติควบคุมการฆ่าสัตว์และจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. ๒๕๓๕ และใช้บังคับอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ยังคงใช้บังคับได้ต่อไปเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับพระราชบัญญัตินี้ จนกว่าจะมีกฎกระทรวง ประกาศ ระเบียบ และคำสั่งที่ออกตามพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

การดำเนินการออกกฎกระทรวง ประกาศ หรือระเบียบตามวรรคหนึ่ง ให้ดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ หากไม่สามารถดำเนินการได้ ให้รัฐมนตรีรายงานเหตุผลที่ไม่อาจดำเนินการได้ต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อทราบ

สาระสำคัญ

กฎหมายลำดับรองฉบับเดิมที่ออกตามพ.ร.บ.ฉบับก่อนหน้านี้ หากไม่ขัดหรือแย้งกับพ.ร.บ.ฉบับใหม่ ให้ใช้กฎหมายลูกเดิมไปก่อน จนกว่าจะมีกฎหมายลูกฉบับใหม่

การออกกฎหมายลำดับรองตามพ.ร.บ. ฉบับใหม่ ต้องทำให้เสร็จภายใน ๑ ปี

จบการนำเสนอ